

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

Mem, id est, Ex ipsis. Octonarius XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

Mem, id est, Ex ipsis.

Octonarius XIII.

- 97 **Q**UO MODO dilexi legē tuam
Domine? tota die meditatio
mea est.
- 98 Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo: quia
in æternum mihi est.
- 99 Super omnes docentes me intel-
lexi: quia testimonia tua medi-
tatio mea est.
- 100 Super senes intellexi: quia man-
data tua quæsiui.
- 101 Ab omni via mala prohibui pe-
des meos: vt custodiam verba
tua.
- 102 A iudicijs tuis non declinaui: quia
tu legem posuisti mihi.
- 103 Quam dulcia faucibus meis elo-
quia tua? super mel ori meo.
- 104 A mandatis tuis intellexi: pro-
pterea odiui omnem viam ini-
quitatis.

97 Quomodo dilexi legem tuam
Domine? tota die meditatio
mea est.

QUAM ardentem, quam ex animo di-
lexi legem tuam Domine? legem,
inquam, quam tu dedisti nobis in corde:
& in visceribus nostris inscripsisti: de qua
antea dixi, latum esse mādatum tuum ni-
mis. Hæc verò lex est, quæ non premit,
sed erigit; nec imposta est vsque ad tem-
pus correctionis, sed immaculata, perma-
nens in seculum seculi. Hanc, quia dile-
xi, potuit tota die, id est, perpetuò medi-
tatio mea esse. Nec enim timendum, ne
non possim semper inspectare, quam pos-
sum semper amare. Cura enim disciplinæ
dilectio est, & dilectio custodia legum tua-
rum. Et hinc etiam potest intelligi, quan-
topere eam diligam, cum tota die cor meū
in ea sit: illam cogitē, in ea delecter. Nem-
pe illa est thesaurus meus, propterea sem-
per est in ea cor meum. Quam felix ani-
ma, quam pennis pulcherrimis, & integer-
rimis eleuat lex ista tua, vt ad te ascendat
volando, quæ ascendit amando!

Medita-
tio perpe-
tua ex a-
more.

Psalm. 8.

Sap. 6.

98 Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo: quia in
æternum mihi est.

ET quoniam mandatum hoc tuum, in ^{Supra}
æternum mihi est, lex hæc, quam per-
petuò,

Inimico-
rum Lex
Dei est.

petuo, & contemplor, & diligo, sine inter-
missione, aut termino mihi est: ideo gra-
tulabundus, & laudans gratias ago, quod
ea me prudentem fecisti super inimicos
meos. Quærant astuti homines quomodo
noceant. Sed lex tua prudentiorem facit
me, vt consilijs eorum non capiar. Quæ-
rant inimici inuisibiles, quomodo me per-
dant; huius legis lumine, astutias agnosco,
ictus declino: scutum, & arma tua, quibus
protegar, oppono. Quid enim timeam, si
coelesti prudentia vallatus fuero? Ipsa
quippe amor est acute discernens ea, qui-
bus abs te separari possum ab ijs, per quæ
accedo.

99 Super omnes docentes me intel-
lexi: quia testimonia tua medita-
tio mea est.

Vis do-
ctrinæ ex-
lestis.

ET quidem assidua huius legis medita-
tione eo proficere potui, vt etiam su-
per doctores meos intellexerim. Profeci
tamen eo vsque, non ingenio meo, non
magistrorum industria, sed gratia tua. Nā
illi non poterant nisi exterius erudire. At
nisi tu Magister meus intime ipsam legem
tuam digito inscriberes, non in tabulis la-
pideis, sed in tabulis cordis mei, fru-
stra illi sonarent sapientiam
foris, quam abs te non
perciperem in-
tus.

**xio Super senes intellexi, quia manda-
ta tua quæsiui.**

Non est ista temeritas, non arrogan-
tia, sed laus tua mandatorum tuorum,
& gratiæ tuæ virtus, non ingenij, vel in-
dustriæ meæ fructus. Non enim super illos
senes intellexisse mei actò, quos tu lege tua
erudiens vera sapientia illustrasti: sed de
ijs loquor quos ætas, aut experientia, &
rerum vsus, aut humanus intellectus eru-
diuit. Quantalibet enim hi scientia pol-
leant; & plura, & perfectius ego intelli-
go, mandata tua quærens, & inuestigans.
Anima enim viri sancti (quam scilicet tu *Eccl. 37.*
erudis) enuntiat vera, quam septem cir-
cumspectores sedentes in excelso ad spe-
culandum.

Super om-
nem do-
ctrinam
lex Dei.

**xior Ab omni via mala prohibui pedes
meos: vt custodiam verba tua.**

ITa mihi venerationi fuerunt verba tua, Exacta le-
ge vt nec in magnis, nec in paruis ab ijs regis custo-
cedendum putarim. Nec ab vna, aut alte-
ra via mala, sed ab omni prorsus, qualis
est omnis, quæ à lege exorbitat tua, pedes
meos prohibui. Dixi autem. Prohibui,
quasi pro potestate, & imperio coercens
illos, suapte natura, & concupiscentia ad
deuiandum pronos. Legem enim mem-
bro.

X bro.

Ex Del
gratia.

Psal. 113.

Ios. 3.

Ios. 4.

biorum, & corpus mortis in saluginem maris, instar aquarum, defluentia, te quidem legem ponente, & seras, ac vectes constituyente, legis tuæ custodia continui, vt ad imperium tuum Iordanis, qui continenter defluit, id est, corruptelæ humanæ lapsus, conuertatur retrorsum. Ita nouo miraculo, dum ad terram promissam properamus, stant aquæ, nec in præceps excurrunt. Tibi canantur laudes Domine, tibi mirabiliū effectori. Nā mihi sine te quid sum, nisi dux in præceps? Ponantur & tibi lapides memorialis, vt, cum interrogauerit cras mens mea, quid sibi volunt lapides isti, id est, monumentum, & memoriale magnalium tuorum, respondeat spiritus grato animo, id factū esse, siccante Domino Deo nostro aquas in conspectu nostro.

102 A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

Perseuerantia in
legis custodia.

Hinc & illud factum est, vt non solum prohibuerim à vitis pedes meos, sed etiam indefinenter eos in iussis perstare fecerim. Ideò declinaui à malo, & à bonis non deflexi: quia nec à iudicijs, & placitis tuis, in quibus totius rectitudinis linea est, sum passus auerti. Id autem, etsi carni difficile, atque arduum est, ideò consecutus sum, quia tu legem posuisti mihi. Tu inquam, cui tanquam factori, iudici, benefactori,

factori, parenti, remuneratori non perpetuò obedire nefas duxit. Quis enim hæc cogitans, à lege tua recedat? Quis memor tui non pareat tibi? Quis legislatorem te reputans, non intimis medullis legem exosculetur? Nec solum ea me consideratio à declinando absterruit, & retraxit, sed illud præcipuè, quia tu legem posuisti mihi, gratiam simul, & vires intus præbens. Posuisti quippe legem non solum iubendo, & illuminando, sed etiam sanando, dirigendo, afficiendo. Vnde & alibi oravi. Vias tuas Domine demonstra mihi. Parum est. Et semitas tuas edoce me. Neque hoc sufficit mihi, sed addo. Dirige me in veritate tua, & doce me. Sed neque hoc satis, tantus est animæ languor, ergo & trahere me, & portare me. Quippe tu dixisti. Ego feci, & ego feram, ego portabo, & saluabo.

Confiderandum, quis legem ponat.

Idem legem dat, ac vires.

Psal. 24.

Isai. 46.

103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo?

SERVARE quidem legem tuam, nec ab ea declinare, tuæ virtutis est Domine, non humanæ infirmitatis; sed eousque imitari hominem, ut etiam dulcis ea sit, hoc planè magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquitur, & mirabilia tua narrat. Nam ut ea, quæ sensum morificant, carnem trucidant, dulcia faucibus fiant, hoc omnino gloriam regni tui exaltat. Super

Gratia legem iudicanda facit.

Psal. 144.

X 2 mel

Psal. 18.
Prov. 16.

mel fiunt dulcia animæ desideranti. Fauus mellis, inquit spiritus tuus, verba composita, vita animæ, sanitas ossium. Quæ verba composita, id est, dulcia sunt, si tua non sunt? Quæ de melle cæli mellea, & de lumine tuo luminosa animam non dulcorant modo, sed dulcedine inebriant.

Jerem. 15.

ti sunt sermones tui (ait alius Sanctorum) & comedi eos: & factum est mihi verbum tuum in gaudium, & in lætitiã cordis mei, quoniam inuocatum est nomẽ tuum super me Domine Deus exercituum. Sed hæc dulcedo experientia potius magistra, quam scientia, aut narratione scitur. Exaggeret quis quantum potest dulcedinem mellis, verba sunt, aliud est gustus.

Psal. 33.

Idcirco, Gustate, inquit, & videte. Vide Domine corruptionem palati nostri, sana illud, eleua ad superiora: & gustet dulcedinem tuam, quam amare non potest, si nihil ante de eius suauitate gustarit.

104 **A** mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Profectus
ex legis
custodia.

ANIMADVERTE singularem fructum ex Dei mandatis, & animæ sanctæ per ea profectum. Et quoniam, inquit, eloquia tua mihi dulcia super mel fuerunt, idcirco & potui ea semper meditari, atque ex ea meditatione non solum man-

data

data tua intellexi, id est, quid præciperes, quid prohiberes : sed etiam ab ipsis mandatis (quæ cum intellectum illuminarunt scientia, tum etiam opere completa, affectum perpuigando, ad ampliora lumina extulerunt) longè maiora, & præstantiora intellexi. Vidi quippe in eo lumine summam vilitatem, & infirmitatem meam, vitiorum sceditatem, virtutis pulchritudinē, speciositatem, ac sublimitatem tuā, puræ animæ candorem, virtutis tuæ adiutorium, & firmitatem obedientiæ, in te dulcedinem, retributionis inexcogitabilem amplitudinem. Hæc enim, & longè plura à mandatis tuis intellexi: quo factum est, vt non modo pedes meos à via mala prohibuerim: à iudicijs tuis non declinauerim: omnem viam malam à me excussierim: sed etiam omnem iniquitatem odio habuerim. Quæ enim odio habemus, nec nominari patimur, nec ad ea patienter oculos conuertere possumus, quin longissimè abijcimus; & vel solum aspectum perhorremus. Non enim nequicquam dixit Sapiens. Quasi à facie colubri fuge peccatum. Quis enim cum serpentem viderit, quem veneno plenum mortifero norit, diu deliberet, an fugiendum? ira & viam malam, vbi vita animæ meæ, quæ tu es, à me excluditur, odio habens quasi naturali quodam horrore execratus sum. Nec solum grauia peccata, quæ à te omnino se-

Quantum à peccatis abhorrendum.

Eccl. 21.

Etiam leuia odio habenda.

X 3 parant.

parant; sed quoniam etiam leuiora id faciunt, ut à te distrahant, atque intimam coniunctionem impediunt, illa etiã odio habui, & abominatus sum. Non enim paruum bonum impediunt, cum feruorem tepesciunt caritatis, & familiarem tecum conuersationem interturbant: à quo vel modica separatio, quasi mors præsens, ac perniciosissimus mihi interitus credendus est.

¶ Nun, id est, Sempiternum.

Orationarius XIX.

105 **L**ucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

106 Iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

107 Humiliatus sum vsquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam nõ sum oblitus.

110 Po-